

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

30

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

370 MARTYR. SS. MARIANI ET IACOB
mulque animam tot tantisque virtutibus exornatam in manus Creatoris efflavit.

Funus fuit multis civium omnium lacrymis curatum & in Dominicanorum ecclesiam depositum: ubi mox insignia valde & præclara divinitus edita sunt miracula: adeo ut ea propter toto inhumatum permanerit. Postquam vero hoc in cæ sepulturæ traditum fuit, eadem ipsa non extincta sed etiam præclarius aucta sunt: prout sus ut eximiam virginis sanctitatem omnibus confluentibus notissimam facerent.

Miracula ad
funus eius.

MARTYRIUM SS. MARIANI LEONAR-
dis & Iacobi Diaconi. Conscriptum ab eo qui
terfuisse testatur. ex quo v. Suardus etiam
in suo Martyrologio descripsit.

30 Aprilis.

Colonia
Circensis.

Cum pari socioque comitatu viam Neapolitanam versus ingressi essemus, & ad locum appellatur Muguas, cui Circensis Colonia suburbana est vicinitas, venissemus, ubi diabolus ad tentandam iustorum fidem acriter factus Marianus & Iacobus beatissimi martyres ad coronæ locum intrepidè vestigia direxerunt. Insuper cæcitate præfidi furor per militares omnes Christo dilectos requirebat: & in tantâ quadâ crudelitatis infania mulctatos iam in latro retraheretur, eorumque ut se sanguine inauditis faucibus anhelabat.

Agapius &
Secundinus
Episcopi,
quos Mar-
tyrologia
habent 29
Aprilis.

In his Agapius & Secundinus antistites am-
plissimo inter se ac indiviuo planè societate
culo coniuncti, alter etiam carnalis corporis
sanctitate eximius à certamine ad certamen
euecati sunt: ut qui captiuos à seculi pompis
tinendo Christi nomine subegissent, etiam

aculeos consummata fidei virtute calcarent. Con-
 tigit autem ut fratres Agapius & Secundinus ex il-
 latri sacerdotio martyres gloriosi, in eo transitu,
 quo ad beatum passionis suae praedium, Praesidis qui-
 dem temporanea potestate, sed Christi electione
 urgebant, nostrum interim dignaretur hospitium.
 Quibus tantus inerat gratiae & vivificationis spiri-
 tus, ut tam sanctis & praeclearis Dei testibus parum
 esset, quod ipsi martyrio preciosum sanguine
 delinissent, nisi etiam alios martyres fidei suae in-
 spirazione fecissent. Horum tanta fuit charitas, tan-
 tae dilectio, ut licet tacitis insitae virtutis exem-
 pli fratrum fidem satis superque extrueret, tamen
 quibus illis diebus, quibus nobiscum degebat, adeo
 omnium omniū mentes diuinis sermonibus inflam-
 marunt, ut Marianum & Iacobum exemplo & ma-
 gisterio suo dispositos incredibili quodam martyrij
 amore ebrios relinquerent. Cum enim biduum ab-
 certamine sancte glorioso fluxisset, nos qui in
 Christi recētissima gloria vestigia ingredi pa-
 ramus, violēta manu ad idē certamē requisiti sum⁹.
 Et quidem cum a Muguis in Cirthensem Colo-
 nam traheremur, Marianus & Iacobus penē se-
 quentes cum nos exultantiū ad constantiam horta-
 rentur, se quoque Christianos esse liberiori gaudio
 proderunt. Mox igitur interrogati, cum in fortif-
 catione Christi confessione perstarent, deducuntur in
 carcerem. Tunc attentantur numerosis durisque cru-
 delibus per stationarium militem, in forum pio-
 rum carnificem adhibitis in auxilium crudeli-
 tatis eius centurionum & Cirthenium magistra-
 tum, tanquam fides eorum, quibus corporis cura
 commiserat, membrorum laceratione frangeretur.
 Et quidem Iacobus, qui in virtute fidei magno ex-

372 MARTYR. SS. MARIANI ET IACOBI
celsoque animo præditus erat, & iam ante infelicitates
tiones variæ persecutionis euicerat, se non modo
Christianum, sed Diaconum quoque esse confessus
est: quem protinus pari virtute secutus Marianus
se Lectorem esse exclamauit. Hinc furor carnis
vehementius incensus noua atrocioraque expro-
uit supplicia. Et quidem Marianum extremum
licum apicibus suspenderunt, addita pedibus
mani ponderum mole, vt discordantibus partibus
tius corporis compago solueretur. Sed Mari-
quanquam concussis lateribus, diuulsis viscera-
& cõpage planè resoluta, immania pateretur
te tamen imperterritus constitit, prorsus vt
torquentium feritate, nouo triumpho exultans
carcerem reduceretur; vbi cum Iacobo & alijs
fratribus gaudium victoriæ Dominicæ frequen-
oratione celebravit.

In carcere autem non sine mirificis visibus
commorati tandem in publicum protrahuntur
eos Cirthenis magistratus eulogio comitatus
sua honoratos, transmitteret cum parte dante
nis ad Præsidentem. Et ecce vnus è circumstantibus
fris omnium in se gentilium cõuertit oculos
iam per gratiam proximæ confessionis, Christi
ore eius & facie rölucebat. Cumq; ex eo turbis
tis & feruentibus animis quereretur, an eum
ipse esset religionis & nominis, rapuit eum
promptissima confessione comitatum. Sic etiam
suis beati martyres, plures Dei testes, dum
martyrium parantur, acquirunt: & iam transi-
ad Præsidentem negociosum ac difficile iter
luntate properauerunt. Tunc eos Præsidentem
iterum Lambesitanus carcer accepit. Hæc
la apud Gentiles hospitia iustorum. Interim

Hospitia
Christia-
norum car-
ceres.

plurimos rabies insanientis Presidis tam multis la-
morum occupabatur vulneribus; quod ad Iacobum
Marianum clericorumque victimam, peruenire
non poterat. Nam ita inter se nostram religionis gra-
uis artifex scivitia diuiferat, vt laicos a clericis se-
paratos, tentationibus seculi & terroribus suis pu-
taret esse cessuros.

Ergo charissimi nostri & fidelissimi Christi mi-
lites ceterique de Clero contristari aliquantulum
ceperunt, quod laicis certaminis sui laude perfun-
ctis, seruarietur sibi tam lenta & sera victoria. Tunc
Agapius, qui iam dudum martyrio suo consumma-
re fidei sacramenta perfecerat, qui & ipse, cum pro-
pellis duabus Terulla & Antonia, quas sibi cha-
rissimas ad vicem pignorum diligebat, repetitis fre-
quenter precibus oraret, vt secum & illa Dei digna-
tione martyres fieret, retulerat meritorum suorum
talis revelatione fiduciam: Quid assidue petis, quod
tua oratione meruisti? Is ergo Agapius agenti Ia-
cobo in carcere secundum quietis tempus apparuit.
Iam ipsa, inquit, nocte Agapium nostrum videbam
inter omnes alios laetiozem, quos vna nobiscum Cir-
censis carcer incluserat, solenne quoddam & lati-
tate plenum celebrare conuiuium. Quod cum ego &
Marianus quasi ad Agapem spiritu dilectionis &
caritatis raperemur, occurrit obuius nobis puer,
quem constabat esse alterum ex geminis ante tridu-
um cum matre passis, corona rosea collo circunda-
ta, & manu dextera palmam viridissimam prae-
sentans. Et, quod properatis inquit? Gaudete & exulta-
te, cras enim & ipsi nobiscum coenabitis. O Dei ma-
gnitudo in suos & praclara dignatio. O verè paterna
caritas in Christo IESU Domino nostro, qui dile-
ctionis & indulget tam larga beneficia, & clemen-

Nota multa
eodem Chri-
stianorum.

Agapius
martyr.

Agapius ap-
paret Iaco-
bo in car-
cere.

Gemini cu
matre passi.

tiæ suæ munera præstaturus antè declarat.

Dies à visione præsidis illuxerat, & iam pro-
 phetico sermone prædicabat: quæ Marianus
 & Iacobum & cæteros clericos, tandem patrum
 cum gloria redditos, è pressuris seculi sententia
 nimaduersionis emisit. Et perducti sunt ad con-
 locum, qui riparum collibus hinc indè sublimis
 dia fluminis conualle subsederat, sed & spectata
 erat celsa vtrinq; altitudo aggeris. Aluentis
 medio sinu fluorem beati sanguinis hauriebat.

Baptismus
 sanguinis &
 fluminis.

deerat vtriusque sacramenti genus, cum & bap-
 tentur suo sanguine, & laurentur in flumine.
 Mira tunc ibi cernere posses & exquisita con-
 dia sequendi. Nam cum manum carnificis gla-
 que ipsum tot cervicibus debitum, numero
 storum populus vrgeret, artificis feritas dispo-
 agminum series in ordinem dirigebat, scilicet
 erilegi percussoris ictus velut impetu quoda-
 roris pia colla percurreret. Deinde, vt ne ex-
 bile fieret cruentum illud & barbarum mun-
 um, hanc sibi expeditionem sceleris inuenit.
 si vno in loco percussurus ipse consisteret, &
 sam struem corporum cumulus acernaret, &
 denique spatium tanta strage completus aliter
 negaret. Tunc oculis sub ictu ferri de more
 nulla tamen aciem liberæ mentis claudere
 sed largus atque inestimabilis splendor
 lucis adfuit. Nam plerique cum proximis
 sistentibus sibi fratribus, quamvis in visum
 lis aciei pars non pateret, videre se tamen
 quædam loquebantur, quod sibi appareret
 desuper, niueo colore candentes, quibus ve-
 tur iuvenes candidati. Nec defuere ex eodem
 tyrum numero collegarum quidam, qui recu-

nem attestarentur auribus, & ex auditu equorum
 fœditus ac sonos recognoscerent. Ibi & Marianus
 prophetico spiritu iam repletus, fidenter ac forti-
 ter predicabat proximam iusti sanguinis ultionem, *Mariani*
 namque seculo plagas, vel de cœli iam culmine mi- *propheta.*
 natur luem, captiuitatem, famem, terraque mo-
 rta cyonimæ venena cruciantia. Qua prædicatione
 non tantum Gentilibus insultabat fides martyris,
 sed etiam fratribus vigorem æmulandæ virtutis, &
 quasi classicum præcinebat, vt inter tantas seculi pla-
 gas iustis Dei tam bonæ atque piæ mortis raperetur
 occasio. His peractis Machabæico gaudio *Mariani*
 mater exultans, & passione perfecta iam secunda de *Matris Ma-*
 filio, non illi tantum coeperat, sed & sibi, quæ tale *riani virilis*
 gaudium ediderat, gratulari. Complectebatur in filij *animus.*
 corpore suorum viscerum gloriam, & in ipsa cer-
 tior vulnera frequens osculum pietas religiosa si-
 gillat. O te merito Mariani, o te beatam & filio tuo
 narem & nomine. Quis in ea tanti vocabuli fœli-
 citatem credat errasse, quam sic vteri sui fœtus or-
 nare? Inestimabilis verò Dei omnipotentis &
 Cœlestis eius in suos misericordia, qui fidentes in
 suum nomen, non solum gratiæ dignatione confor-
 tat, sed & sanguinis sui redemptiōe viuificat. Nam
 qui digna æstimatione possit eius beneficia meti-
 tari, qui in hoc paterna indulgentia semper opera-
 tur in nos & hoc ipsum quo Dei nostri sanguine
 credimus, conferatur. Cui gloria & impe-
 rium in secula seculorum. Amen.

MARTT. S. MAXIMI. EX ACTIS, VT
 patet publicis qua cōsularia dicebātur, desumptū.

Decius Imperator volens profligare Christiano- 30. Aprilis.
 rum legem, promulgatis per orbem vniuersum

Aa 4 decre-

Decreta De-
eij Impera-
toris.

Maximus
Consuli ob-
latus prela-
re respodet.

decretis statuit, ut Christiani omnes, relicto Deo vivo & vero, demonijs sacrificarent: qui vero recusarent suppliciorum atrocitate necarentur. In tempore Maximus homo quidem plebeus sed maxima pietate praeditus palam se Christianum esse. Tunc optimo Proconsuli apud Asiam oblatum. Quod quidem Proconsuli de nomine & conditione interroganti martyr respondit: Maximo nomen est, conditione quidem ingenuus, sed Christi Iesu, etsi peccator. Tunc Proconsul interrogavit, inquit, impietissimorum principum decreta Christianis omnibus, relicta superstitione, cultum praescribunt, & verum principem, cui subiacent, cognoscere iubent? Cui Maximus quam huius principis sententiam cognovisti, me palam ostendi. Ego autem non sacrificavi Deo, cui me ab ineunte aetate sacrificasse gratulor. Cui rursus Proconsul: Sacrifica, inquit, ne in affectum tormeris extremo supplicio subiagar. Et Maximus: Hoc est, inquit, quod semper votis habui, ut huius corporalis ergastulii solutus, ad sempiternam vitam migrare vellem. Tunc Proconsul iustibus eum cadi iubendam dicens: Eripe te, o Maxime, a tormento ab his supplicijs. At martyr in conspectu suppliciorum suorum exultans: Ego, inquit, pro nomine Domini nostri Iesu Christi, nullo modo tormenta reputo, sed tum deus, tum vera & sempiterna tormenta incidam, si Iesus ac peritura vitae amore perfide a Christianitate defecero. Tunc Proconsul ira inflammatus eum suspensum torqueri iussit, dicens: Eadem agnita stulticia tua sacrificata, ut vitae tuae supplicio penè circumveniam, tuam

Lucrator planè, inquit, vitam, si neglectis
 hereticis que olidis hisce membris non sacrificauero.
 Nihil verò nec fustes, nec vngulæ, nec ignes tui vllū
 dolorem adferunt, quia in me manet gratia Christi.
 Tunc Proconsul lata sententia lapidibus eum obru-
 tum tradidit. Raptus est confestim à ministris
 diaboli athleta Christi, gratias sine fine Deo agens
 quod eum tanta gloria dignum faceret, & trium-
 phum de diabolo, cui nulla in terris potestas com-
 parari potest, adeo gloriosum concederet. Perdu-
 citur extra muros martyr, lapidibus cæsus be-
 ratam animam Christo tradidit: cui est honor &
 gloria in secula seculorum. Amen.

M A I V S.
RES GESTAE ET MAR-
TYRIVM S. APOSTOLI
PHILIPPI.

Ex ijs que sunt apud Metaphrasten.

PHILIPPVS Christi Iesu Apostolus, i. Maij.
 Bethsaida ciuitate oriundus à parenti-
 bus optime institutus atque imbutus,
 postquã Mosaicę legis cognitione haud
 mediocriter animum erudisset, in Galilæam se re-
 cepit, quò altioribus adhuc disciplinis mentem ex-
 coleret, atque ad perfectissimam cælestium rerum
 cognitionem, quarum desiderio vehemèter flagra-
 bat, tandem aliquandò perueniret. Ibi verò cum
 Christus Dominus diuini verbi semina tunc sper-
 dere, & hunc æternæ salutis amore flagrãtem cer-
 uicem eù se sequi iussit. Qui protinus diuino splen-
 dore mirifice illustratus verę salutis authore agno-
 uit.

Philippus
 vocatur à
 Christo.

A a s uir,